

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Sžf/25/2015
Identifikačné číslo spisu:	8013200597
Dátum vydania rozhodnutia:	25.10.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Milan Morava
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:8013200597.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Moravu a členiek senátu JUDr. Petry Príbelskej, PhD. a JUDr. Jarmily Urbancovej, v právnej veci žalobcu Tatranská likérka, s.r.o., proti žalovanému Finančnému riaditeľstvu Slovenskej republiky, so sídlom v Banskej Bystrici, Lazovná 63, za účasti JUDr. Mareka Ďurana, správcu konkurznej podstaty úpadcu Steffan Distillery Company, s.r.o. v konkurze, so sídlom Boženy Nemcovej 4, Nitra, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100902/39956/2013/KP zo dňa 25. apríla 2013, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č.k. 3S/54/2013-60 zo dňa 19. decembra 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 3S/54/2013-60 zo dňa 19. decembra 2014 p o t v r d z u j e .

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

1. Krajský súd v Prešove rozsudkom č.k.3S/54/2013-60 zo dňa 19.12.2014 postupom podľa § 250j ods. 1 O.s.p. žalobu zamietol. O náhrade trov konanie rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

2. Z odôvodnenia rozsudku krajského súdu vyplýva, že žalobca sa žalobou domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. 1100902/39956/2013/KP zo dňa 25.04.2013. Napadnutým rozhodnutím žalovaný potvrdil rozhodnutie Colného úradu Nitra č. 9006159/1/1305450/2012 zo dňa 06.12.2012, ktorým podľa ustanovenia § 14a ods. 3 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov rozhodol o prepadnutí v rozhodnutí špecifikovanom tovaru v prospech štátu, ku ktorému tovaru si žalobca uplatnil vlastnícke právo na základe kúpnej zmluvy zo dňa 02.05.2008. Výdaniu rozhodnutia o prepadnutí tovaru predchádzalo rozhodnutie Colného úradu Nitra č. 9006159/1/730376 zo dňa 02.04.2012, ktorým bol zabezpečený tovar spoločnosti Steffan Distillery Company, s.r.o. z dôvodu, že jej ako držiteľovi tovaru bolo odňaté povolenie na prevádzkovanie

daňového skladu Likérka Svodín a v lehote určenej colným úradom si nesplnila povinnosť v ustanovení § 23 ods. 10 písm. a/ zákona č. 105/2004 Z.z. o spotrebnej dani z liehu, čím nepreukázala riadne usporiadanie finančných povinností v súvislosti s jeho dovozom alebo nákupom.

3. Uznesením č.k. 3S/54/2013-39 zo dňa 29.07.2014 v spojení s opravným uznesením č.k. 3S/54/2013-49 zo dňa 18.09.2014 krajský súd postupom podľa § 250 ods. 1 O.s.p. pribral do konania JUDr. Mareka Ďurana, správcu konkurznej podstaty úpadcu Steffan Distillery Company, s.r.o., v konkurze, Boženy Nemcovej 4, Nitra.

4. Krajský súd vychádzajúc zo žalobných dôvodov posudzoval zákonnosť napadnutého rozhodnutia ako aj postupu žalovaného, ktorý predchádzal jeho vydaniu. V súvislosti s námietkou žalobcu o nezákonom prenose daňovej povinnosti zo spoločnosti Steffan Distillery Company, s.r.o. na žalobcu, t.j. o povinnosti žalobcu podať daňové priznanie, krajský súd poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č.k. 3Sžf/18/2011 zo dňa 02.06.2011 a uznesenie Krajského súdu v Nitre č.k. 11S/194/2010 zo dňa 11.07.2011, z ktorých vyplýva, že v zmysle ustanovenia § 14a ods. 3 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov môže pochybnosti, ktoré viedli k zabezpečeniu tovaru odstrániť vlastník alebo držiteľ zabezpečeného tovaru. Krajský súd sa s uvedeným právnym názorom stotožnil a dospel k záveru, že žalobca (vlastník tovaru) ani spoločnosť Steffan Distillery Company, s.r.o. (držiteľ tovaru) neodstránili pochybnosti, ktoré viedli k zabezpečeniu tovaru, nakoľko v lehote do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia o zabezpečení tovaru nepodali daňové priznanie ani nezaplatili spotrebnú daň z liehu. K aplikácii ustanovenia § 17 ods. 1 písm. c/ zákona č. 105/2004 Z.z. o spotrebnej dani z liehu uviedol, že držiteľovi bolo pred vydaním rozhodnutia o zabezpečení tovaru právoplatným rozhodnutím odňaté povolenie na prevádzkovanie daňového skladu a teda do vydania rozhodnutia o zabezpečení tovaru (od 30.12.2010 do 02.04.2012) boli držiteľ tovaru ale aj žalobca povinní usporiadať finančné povinnosti v súvislosti s odňatím tohto tovaru z daňového režimu pozastavenia dane. Vzhľadom k tomu krajský súd nepovažoval za dôvodnú ani námietku žalobcu o nesprávnom postupe žalovaného, ktorý vychádzal z inventarizácie liehu zo dňa 06.06.2008, keď povolenie na prevádzkovanie daňového skladu zaniklo dňom 30.12.2010. Záverom krajský súd poukázal na správnosť a úplnosť odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, pričom aplikáciu ustanovenia § 43 a § 58 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov (žalobca namietal jej nadbytočnosť) vzhľadom na jej vzťah sa krajský súd s uvedeným právnym názorom stotožnil a dospel k záveru, že žalobca (vlastník tovaru) ani spoločnosť Steffan Distillery Company, s.r.o. (držiteľ tovaru) neodstránili pochybnosti, ktoré viedli k zabezpečeniu tovaru, nakoľko v lehote do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia o zabezpečení tovaru nepodali daňové priznanie ani nezaplatili spotrebnú daň z liehu. K aplikácii ustanovenia § 17 ods. 1 písm. c/ zákona č. 105/2004 Z.z. o spotrebnej dani z liehu uviedol, že držiteľovi bolo pred vydaním rozhodnutia o zabezpečení tovaru právoplatným rozhodnutím odňaté povolenie na prevádzkovanie daňového skladu a teda do vydania rozhodnutia o zabezpečení tovaru (od 30.12.2010 do 02.04.2012) boli držiteľ tovaru ale aj žalobca povinní usporiadať finančné povinnosti v súvislosti s odňatím tohto tovaru z daňového režimu pozastavenia dane. Vzhľadom k tomu krajský súd nepovažoval za dôvodnú ani námietku žalobcu o nesprávnom postupe žalovaného, ktorý vychádzal z inventarizácie liehu zo dňa 06.06.2008, keď povolenie na prevádzkovanie daňového skladu zaniklo dňom 30.12.2010. Záverom krajský súd poukázal na správnosť a úplnosť odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, pričom aplikáciu ustanovenia § 43 a § 58 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov (žalobca namietal jej nadbytočnosť) vzhľadom na jej vzťah k prejednávanej veci vyhodnotil ako opodstatnenú.

II.

5. Proti tomuto rozsudku podal žalobca včas odvolanie, ktorým sa domáhal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že podľa § 250j ods. 2 písm. e/ O.s.p. rozhodnutie žalovaného zrušuje a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania vo výške 142,81 €.

6. Žalobca v odvolaní namietal nesprávne právne posúdenie veci krajským súdom, keďže si nesprávne vyložil ustanovenie § 14a zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a taktiež aj právny názor vyslovený v rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č.k. 3Sžf/18/2011 zo dňa 02.06.2011

resp. uznesení Krajského soudu v Nitre č.k. 11S/194/2010 zo dňa 11.07.2011. Opätovne poukázal na skutočnosť, že podľa § 14 ods. 1 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov vlastník tovaru nemá žiadne povinnosti na riadne preukázanie usporiadania finančných povinností v súvislosti s vyňatím tohto tovaru z daňového režimu pozastavenia dane. Žalobca má povinnosť preukazovať riadne usporiadane finančných povinností v súvislosti s dovozom alebo nákupom, čo žalobca riadne preukázal zmluvou. Táto povinnosť sa podľa názoru žalobcu vzťahuje len na spoločnosť Steffan Distillery Company, s.r.o. a to s poukazom na ustanovenie § 23 ods. 10 písm. a/ zákona č. 105/2004 Z.z. o spotrebnej dani z liehu, kedy pri zániku povolenia na prevádzkovanie daňového skladu prevádzkovateľ daňového skladu ku dňu zániku povolenia na prevádzkovanie daňového skladu a v lehote určenej colným úradom podá daňové priznanie a v rovnakej lehote zaplatí daň. Žalobca uviedol, že nikdy nebol prevádzkovateľom daňového skladu vo Svodíne a preto túto povinnosť colné orgány nemohli preniesť na žalobcu. Poukázal na ust. § 23 ods. 10 písm. a/ zákona č. 105/2004 Z.z. o spotrebnej dani z liehu, ktoré túto povinnosť ukladá prevádzkovateľovi daňového skladu. Keďže žalobca nevedel, že došlo k odňatiu povolenia na prevádzkovanie daňového skladu, nemohol vykonať inventarizáciu zásob liehu v priestoroch, ktoré mu nepatria. Ak by boli správne závery colných orgánov a krajského súdu, colný úrad by mal žalobcovi určiť lehotu na podanie daňového priznania s povinnosťou zaplatiť daň. Colný úrad so žalobcom nekonal ako s účastníkom konania, žalobcovi neumožnil vykonať inventarizáciu zásob v jeho vlastníctve a neurčil mu lehotu na podanie daňového priznania. Žalovaný preto nemôže tvrdiť, že žalobca si svoje povinnosti nesplnil. V závere žalobca opätovne poukázal na žalovaným nesprávne použitú aplikáciu ustanovenia § 43 a § 58 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov.

7. Žalobca uviedol, že nikdy nebol prevádzkovateľom daňového skladu vo Svodíne a preto túto povinnosť colné orgány nemohli preniesť na žalobcu. Poukázal na ustanovenie § 23 ods. 10 písm. a/ zákona č. 105/2004 Z.z. o spotrebnej dani z liehu, ktoré túto povinnosť ukladá prevádzkovateľovi daňového skladu. Keďže žalobca nevedel, že došlo k odňatiu povolenia na prevádzkovanie daňového skladu, nemohol vykonať inventarizáciu zásob liehu v priestoroch, ktoré mu nepatria. Ak by boli správne závery colných orgánov a krajského súdu, colný úrad by mal žalobcovi určiť lehotu na podanie daňového priznania s povinnosťou zaplatiť daň. Colný úrad so žalobcom nekonal ako s účastníkom konania, žalobcovi neumožnil vykonať inventarizáciu zásob v jeho vlastníctve a neurčil mu lehotu na podanie daňového priznania. Žalovaný preto nemôže tvrdiť, že žalobca si svoje povinnosti nesplnil. V závere žalobca opätovne poukázal na žalovaným nesprávne použitú aplikáciu ustanovenia § 43 a § 58 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov.

III.

8. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že odvolacie námietky žalobcu sa zhodujú s námietkami, ktoré už žalobca uplatnil v odvolaní proti rozhodnutiu o zabezpečení tovaru, v odvolaní proti rozhodnutiu o prepadnutí tovaru, ale aj v žalobe o preskúmanie rozhodnutia žalovaného a preto sa k týmto námietkam vyjadril odkazom na odôvodnenia jednotlivých rozhodnutí. V súvislosti s námietkou žalobcu, že s ním colné orgány nekonali ako s účastníkom konania poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3Sžf/18/2011, v zmysle ktorého bol tento nedostatok odstránený rozhodnutím žalovaného č. 15380/2009, 21946/2011 zo dňa 03.08.2011. K námietke žalobcu o nesplnení povinnosti žalovaného, keď žalobcovi neurčil lehotu na podanie daňového priznania s povinnosťou zaplatiť daň uviedol, že z predmetného tovaru, ku ktorému si žalobca uplatňuje vlastnícke právo, nebola uhradená spotrebná daň, pričom o tejto skutočnosti bol žalobca priebežne informovaný v jednotlivých rozhodnutiach týkajúcich sa uvedenej veci. Skutočnosť, že spotrebná daň nebola zaplatená bola spôsobená tým, že uvedený tovar bol vyňatý z daňového režimu pozastavenia dane z dôvodu odňatia povolenia na prevádzkovanie daňového skladu spoločnosti Steffan Distillery Company, s.r.o.. Táto spoločnosť si následne nesplnila povinnosti v zmysle § 23 ods. 10 písm. a/ zákona č. 105/2004 Z.z. o spotrebnej dani z liehu, pričom žalobca mohol postupovať podľa § 58 ods. 6 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov resp. § 55 ods. 11 zákona č. 563/2009 Z.z., no doposiaľ neprejavil vôľu spotrebnú daň zaplatiť. Vzhľadom na uvedené, žalovaný nemal dôvod vyzývať žalobcu na podanie daňového priznania a zaplataenie spotrebnej dane. Žalovaný preto navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

IV.

9. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p., vo veci v zmysle dôvodov uvedených v § 250ja ods. 2 O.s.p. nenariadil pojednávanie a po neverejnej porade senátu dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, pretože napadnuté rozhodnutie je vo svojom výroku vecne správne, a preto postupom podľa § 219 ods. 1 O.s.p. napadnuté rozhodnutie potvrdil.

10. Po vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu Najvyšší súd s prihliadnutím na ustanovenie § 219 ods. 2 v spojení s § 372p ods. 1 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním stotožňuje v prevažujúcom rozsahu a aby nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty prejednávanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu, Najvyšší súd sa v svojom odôvodnení následne obmedzí iba na rekapituláciu niektorých vybraných bodov odôvodnenia napadnutého rozsudku a doplnenia svojich odlišných zistení a záverov zistených v odvolacom konaní.

11. Z obsahu pripojeného administratívneho spisu odvolací súd zistil, že rozhodnutím Colného úradu Nitra č. 9006159/1/730376 zo dňa 02.04.2012 bol zabezpečený tovar spoločnosti Steffan Distillery Company, s.r.o. z dôvodu, že jej ako držiteľovi tovaru bolo odňaté povolenie na prevádzkovanie daňového skladu Likérka Svodín a v lehote určenej colným úradom si nesplnila povinnosť v ustanovení § 23 ods. 10 písm. a/ zákona č. 105/2004 Z.z. o spotrebnej dani z liehu. Tým, že spoločnosť Steffan Distillery Company, s.r.o. nepodala daňové priznanie ani nezaplatila spotrebnú daň, nepreukázala riadne usporiadanie finančných povinností v súvislosti s jeho dovozom alebo nákupom. Predmetné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňom 22.10.2012.

12. Rozhodnutím č. 9006159/1/1305450/2012 zo dňa 06.12.2012 Colný úrad Nitra podľa ustanovenia § 14a ods. 3 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov rozhodol o prepadnutí v rozhodnutí špecifikovanom tovaru v prospech štátu, ku ktorému tovaru si žalobca uplatnil vlastnícke právo na základe kúpnej zmluvy zo dňa 2.5.2008. Rozhodnutie odôvodnil tým, že majiteľ resp. držiteľ tovaru v lehote do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia o zabezpečení tovaru neodstránil pochybnosti, ktoré viedli k zabezpečeniu tovaru, pretože chýba riadne preukázanie usporiadania finančných povinností v súvislosti s vyňatím tohto tovaru z daňového režimu pozastavenie dane.

Žalovaný vydal dňa 25.04.2013 rozhodnutie č. 1100902/39956/2013/KP, ktorým na odvolanie žalobcu potvrdil rozhodnutie Colného úradu Nitra č. 9006159/1/1305450/2012 zo dňa 6.12.2012.

13. V prejednávanej veci bolo potrebné zaujať právny názor k aplikácii ustanovenia § 14a ods. 3 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov, t.j. či pochybnosti, ktoré viedli k zabezpečeniu a následnému prepadnutiu tovaru mohol odstrániť okrem držiteľa tovaru - spoločnosti Steffan Distillery Company, s.r.o. aj majiteľ tovaru - žalobca, ktorý svoje vlastnícke právo k tovaru odvodzoval z kúpnej zmluvy zo dňa 02.05.2008 a v nadväznosti na to, či žalobca bol povinný podať daňové priznanie a zaplatiť spotrebnú daň, aj keď mu colný úrad lehotu na splnenie daňovej povinnosti neurčil.

14. Podľa ustanovenia § 14a ods. 3 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov ak majiteľ alebo držiteľ tovaru alebo veci v lehote do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia o ich zabezpečení odstráni pochybnosti, ktoré viedli k zabezpečeniu tovaru alebo veci, správca dane vydá rozhodnutie o zrušení rozhodnutia o zabezpečení tovaru alebo veci. Rozhodnutie je právoplatné dňom jeho vydania; proti tomuto rozhodnutiu sa nemožno odvolať. Ak majiteľ alebo držiteľ tovaru alebo veci v lehote do 15 dní

od právoplatnosti rozhodnutia o ich zabezpečení neodstráni pochybnosti, ktoré viedli k zabezpečeniu tovaru a vecí, správca dane vydá rozhodnutie o prepadnutí tohto tovaru alebo vecí v prospech štátu. Proti rozhodnutiu o prepadnutí tovaru a vecí sa možno odvolať.

15. Z citovaného ustanovenia vyplýva, že pochybnosti, ktoré viedli k zabezpečeniu tovaru môže v lehote do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia o ich zabezpečení odstrániť nielen držiteľ tovaru ale aj jeho majiteľ. Z uvedeného dôvodu colný úrad resp. žalovaný v súlade s ustanovením § 2 ods. 1 a 2 zákona č. 511/1992 Zb. konali nielen s držiteľom tovaru spoločnosťou Steffan Distillery Company, s.r.o., ale aj so žalobcom ako majiteľom tovaru nachádzajúceho sa v sklade tejto spoločnosti. Uvedeným postupom colné orgány žalobcovi umožnili, aby odstránil pochybnosti, ktoré viedli k zabezpečeniu tovaru a tak zabránil prepadnutiu tovaru v prospech štátu. Odvolací súd nezistil v konaní colných orgánov žiadne pochybenie, ktoré by malo za následok opomenutie konať so žalobcom ako s účastníkom konania a preto považoval túto odvoláciu námietku za nedôvodnú.

16. Podľa ustanovenia § 14a ods. 1 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov zamestnanec správcu dane môže zabezpečiť tovar a veci nevyhnutne potrebné na preukázanie skutočností pri správe daní; správca dane a daňový subjekt je povinný zabezpečený tovar a veci riadne opatrovať. Toto opatrenie sa využije najmä vtedy, ak chýba riadne preukázanie spôsobu nadobudnutia tovaru alebo vecí, ich množstva, ceny, kvality alebo riadneho usporiadania finančných povinností v súvislosti s ich dovozom alebo nákupom. Veci, ktoré nie je možné na mieste spoľahlivo zabezpečiť, môže správca dane na náklady ich majiteľa alebo držiteľa nechať previezť na miesto vhodné na tento účel. Ak je to pre dokazovanie nevyhnutné, môže zamestnanec správcu dane bezodplatne odobrať na účely bližšej obhliadky alebo expertízy vzorky zabezpečených vecí. Odobraté vzorky sa po expertíze či obhliadke vrátia, ak to ich povaha pripúšťa. Pri zabezpečovaní tovaru a vecí sa postupuje primerane podľa § 36.

17. Odvolací súd považoval za potrebné uviesť, že v predmetnej veci šlo o pochybnosti spočívajúce v usporiadaní finančných povinností v súvislosti s vyňatím tohto tovaru z daňového režimu pozastavenia dane a preto predloženie kúpnej zmluvy zo dňa 02.05.2008 žalobcom nemožno považovať za odstránenie týchto pochybností, keďže rozhodnutie o zabezpečení tovaru nebolo vydané z dôvodu potreby preukázať spôsob nadobudnutia tovaru. Z odôvodnenia rozhodnutia o zabezpečení tovaru žalobcovi muselo byť zrejmé, že pochybnosti, ktoré viedli k zabezpečeniu tovaru bolo možné odstrániť podaním daňového priznania a zaplatením dane.

18. Podľa ustanovenia § 23 ods. 10 písm. a/ zákona č. 105/2004 Z.z. pri zániku povolenia na prevádzkovanie daňového skladu, prevádzkovateľ vykoná za účasti colného úradu inventarizáciu liehu ku dňu zániku povolenia na prevádzkovanie daňového skladu a v lehote určenej colným úradom podá daňové priznanie a v rovnakej lehote zaplatí daň.

19. K námietke žalobcu o nesprávnom postupe colného úradu, keď mu neurčil lehotu na podanie daňového priznania a zaplatenie spotrebnej dane je potrebné uviesť, že colný úrad vykonal dňa 06.06.2008 u prevádzkovateľa daňového skladu - spoločnosti Steffan Distillery Company, s.r.o. inventarizáciu zásob liehu, na základe čoho bol povinný v lehote určenej colným úradom podať daňové priznanie a zaplatiť daň. Z ustanovenia § 23 ods. 10 písm. a/ citovaného zákona vyplýva, že povinnosť colného úradu určiť lehotu na podanie daňového priznania a zaplatenie dane sa uplatňuje vo vzťahu k prevádzkovateľovi daňového skladu. Colný úrad tak nepochybil, keď žalobcovi neurčil lehotu na podanie daňového priznania a zaplatenie dane. Odvolací súd zhodne so záverom žalovaného zastáva názor, že žalobca si mohol svoju daňovú povinnosť splniť v zmysle ustanovenia § 58 ods. 6 zákona č. 511/1992 Zb. resp. ustanovenia § 55 ods. 11 zákona č. 563/2009 Z.z. Vzhľadom k tomu, že žalobca ani spoločnosť Steffan Distillery Company, s.r.o. nepodali daňové priznanie a nezaplatili spotrebnú daň, t.j. pochybnosti, ktoré viedli k zabezpečeniu tovaru neodstránili a neurobili tak ani v lehote určenej colným úradom v rozhodnutí o zabezpečení tovaru, colný úrad postupoval správne, keď rozhodol o prepadnutí tovaru v prospech štátu. Rozhodnutie žalovaného a prvostupňového správneho orgánu obsahujú všetky zákonom požadované náležitosti, žalovaný vychádzal zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu a prihliadal na všetko, čo v konaní vyšlo najavo, v zmysle zásady zakotvenej v ustanovení § 2 zákona č.

511/1992 Zb..

20. S poukazom na vyššie uvedené dospel odvolací súd k záveru, že rozhodnutia colného úradu a žalovaného sú vecne správne, názor v nich vyslovený zodpovedá zásadám logického myslenia a správneho uváženia a je v súlade aj s hmotnoprávnymi ustanoveniami, § 14a ods. 3 zákona č. 511/1992 Zb.. Žalovaný správny orgán sa správne vypořiadal s námietkami žalobcu a odvolací súd nezistil také vady konania, na ktoré by podľa § 250i ods. 3 O.s.p. musel prihliadnuť. Vzhľadom na uvedené, odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa ustanovenia § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. v spojení s ustanovením § 250ja ods. 3 druhá veta O.s.p. potvrdil.

21. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojitosti s § 250k ods. 1 a § 246c ods. 1 O.s.p., podľa ktorého iba úspešný žalobca má právo na náhradu trov tohto konania, čo v tomto súdnom prieskume nenastalo.

22. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.